

Søndergaard fået en ny rolle som bannerfører for kasinoerne?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at justitsministeren bekræftede, at EU også på dette område betyder en svækelse af retssikkerheden. Det fremgår jo fuldstændig krystalklart af det, justitsministeren har skrevet.

Det er klart, at set fra vores synspunkt og med vores holdning er det vigtigt at forsvare retssikkerheden maksimalt, og det vil sige, at vi nu i udvalget må se på, om det, justitsministeren har skrevet, er korrekt, eller om der, som den socialdemokratiske ordfører har sagt, findes andre måder at gøre det på. Det må vi kigge på under udvalgsbehandlingen.

Men det fremgår fuldstændig klart, at man udveksler oplysninger med andre lande, men ikke har nogen mulighed for at sikre, at andre lande sletter dem, hvis vi i Danmark frikender en person. Hvis oplysninger om vedkommende er gået videre til andre lande, betyder det en retssikkerhedsmæssig forringelse, og det synes jeg er interessant at få konstateret.

Så er der det med, hvem der er i lommen på hvem. Jeg vil ikke gennemgå de sidste års finanslove og skattearrangementer, som f.eks. denne regering har været med til at vedtage, og dermed præcisere, hvem regeringen er i lommen på. Man behøver bare at læse dem for at vide det.

Kim Behnke (FRI):

Det er lidt sjovt, for førstebehandlingen af denne sag har mest drejet sig om proceduren: Hvorfor har vi her et lovforslag, der udspringer af, at Retsudvalget den 24. februar afgav en beretning?

Det er ikke ret mange, der har talt om selve indholdet, og det er jo, fordi vi tilsyneladende alle sammen er enige om de fire punkter, som branchen – og ikke kun Kasinoforeningen, men hele branchen, medarbejdernes fagforeninger osv. – henvendte sig med til Folketinget og sagde: Vi har fire konkrete problemer:

Vi har det problem, at der er krav om, at man skal betale mindst 40 kr. i entré for at komme ind, og det giver kasinoerne en konkurrenceforvridning i forhold til, hvis man vil spille andre steder. Så er det også sådan, at mindsteindsatsen i spillemaskinerne er 5 kr., og det betyder, at man ganske hurtigt kan få aftenen til at gå,

selv om man har mange penge med sig. Vi har altså et ønske om at få mindsteindsatsen sat ned.

Det tredje ønske er med hensyn til reglerne, hvis man er så heldig at vinde en stor gevinst. Vi havde for ikke så længe siden et eksempel fra Århus, hvor en spiller var så heldig at vinde over 4 mio. kr., og så er det jo ikke særlig betryggende, at vedkommende sådan set kun har den mulighed at få pengene udbetalt kontant, frem for at man fra kasinoet kan udbetale pengene på en check. Og endelig ønsker vi at beskytte kasinoet mod falskspillere.

Disse fire punkter blev formuleret i et ønske om, at Folketinget ville ændre og forbedre lovgivningen med det ene formål, at de danske kasinoer kan få en bedre drift, end de har haft hidtil, og når de oven i købet bakkes op af den samlede branche, burde det normalt ikke give anledning til problemer.

Nu er det jo ikke sådan, som justitsministeren lidt antydede, at der skulle være nogle her i salen, som er i lommen på nogen. Vi er faktisk nogle stykker, som er parate til at kæmpe for en sag, bare fordi vi synes, det er korrekt, og ikke fordi vi har udsigt til egen vinding eller noget som helst, og det er korrekt at kæmpe for denne sag af den simple årsag, at vi faktisk synes, det er godt, at der er fem kasinoer i Danmark, og der er jo ingen grund til at give dem dårligere konkurrencevilkår, hvis vi kan hjælpe dem på nogle konkrete punkter. Og som hr. Søren Søndergaard ganske rigtigt nævnte, havde justitsministeren jo ingen væsentlige eller saglige argumenter i den anledning, og derfor står vi så her i dag.

Så er der nogle ting, som ikke er taget med, men som der også er blevet rejst spørgsmål om, f.eks. afgiftsgrænsen. Det ville vel være rimeligt at indføre en pristalsregulering af den, for selv om pristallet ikke stiger så heftigt i disse år, ville vi jo, efterhånden som årene går, opleve, at afgiftsgrænsen blev udhulet af pristallet.

Så er der det spørgsmål, som hr. Peter Skaarup var inde på, nemlig om de offentlige kontrollanter. Der er i hvert fald fem kommuner her i landet, som synes, det er meget rart at have disse kontrollanter, fordi det giver et ganske betragteligt provenu til den lokale kommunekasse, men det var jo dybest set ikke det, der var meningen fra starten. Meningen var, at man skulle tage en medarbejder fra den lokale told- og skatteforvaltning, så man var sikker på, at kontrollanten var uafhængig. Det var ikke me-